

Waerachtige Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XIII. Van een disputatie tusschen twee vande ghevanghenen,
ende twee kettersche Ministers.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](#)

andere een luttelkē daer naer hebbende hun leuen ge-
rantsoeneert met soo grooten mis-daedt / zijn mette
selue straffe die sy soo grootelijcis hadden gheveest
deur eenen dreckelijcke uyt-gangh van dit leuen ge-
passeeert (ghelyck seer te duchten is) tot de eeuwighe
alende. Maer hier van sullen wy t'syner plaetsen spre-
ken. Voordts H. Lenaerd versocht zynne dat hy den
Haus van Goomen soude versaecken / heeft stan-
taftelijck gheweghert t'selue te doen. Ende daer
hy heeft hy dus-danighe woorden ghevoeght : Ghy
plaeght onder u-lieden te segghen/ dat het ghelooue
vrij moest wesen / ende dat-men om der religien
wille niemanden en behoort eenigh gheweldt oft
verdriet aen te doen. Hoe comt dan dat ghy my
nu teghen de wetten van vsecte wilt bedwinghen/
dat ick mijn ghelooue/ d'welck ick tot noch toe ghe-
houden hebbe / oock teghen het ghetuyghen van
mijne conscientie / soude verlaten ? Van mijnen't
weghen ben ick bereedt met u-lieden een disputatie
aen te gaen. Ist saecke dat ghy my cont betrappen
in eenighe dwalinghe / soo sal ick niet u-lieden aen-
spannen/ maer ist dat wy de saecke winnen/ sult-dy
moeten ons aen-hanghen. D'welck ick niet en
twijfel oft het sal gheschieden/ ist dat-men tydt en-
de stondt daer toe bequaem wselende stellen wilt:
want ick sie dat het hier niet gheleghen is. Al-dus
heeft hy ghesproken.

C A P I T T E L X I I I I .

Van een disputatie tusschen twee vande ghevan-
ghenen, ende twee kettersche Ministers.

Soo haest dan als-mē van disputerē heeft geroert/
Sheeft het goedt ghedocht den ghenen die daer sa-
ten als rechters/ dat-mē een disputatie op-stelle sou-
de. Noch de onder-vraghers en hebben dese condic-
tie

tie niet wel connen weygheren / hoe wel dat sy wel
merckten dat het hen een saecke vol perijckels was
die sy aen-beerddē / aen d'een syde ghevoelende hun-
ne onwetenthedt / aen d'ander syde wel wetende
met wat mannen dat sy ten strijde moesten comen.
Sy wierden twee teghen twee ghelycht / Andries
ende Cornelis hetters / teghen Heer Lenaerd ende
den Gardiaen als Catholijcken / hoe wel dat An-
dries midts dat sy wel Latijn conste / ende tot dus-
danighe disputation behendigher was / by-naer
alleen den gheheelen last vande disputation heeft moe-
ten dragen . De Catholijcken hyschten dat-men
eenen Latynschen oft Duydtischen Bijbel voordt
bringen soude : seyden nochtans dat sy lieuer ee-
nen Latynschen hadden / om dies-wille / meyne ick /
dat de Bijbel inde ghemeyne talen ouer-gheslett / syn
louterhedt qualijck can behouden . Tis ghedaen
datter begheert was . Doen vraeghden de Catho-
lijcken hunne weder-partij / waer van dat hen be-
liefde dat-men eerst t'samen spreken soude / oft wat
dat sy eenighs-sins wilden segghen . Andries heeft
gheantwoordt / dat hy hen wilde veur-stellen het
puer louter woordt Godts / d'welck van de Papi-
sten tot dien tyde toe met valsche leeringe ende qua-
de myt-legginghe verbalicht was . H. Lenaerd
seyde : En welch is doch het puer woordt Godts ?
Andries antwoordde : Het oude ende nieuwe Tes-
tament . H. Lenaerd heeft ghevraeght wat hy ver-
stoedt by het oude en nieuwe Testament / oft dat was
de Schrifture des ouden ende nieuwen Testamēt ?
Andries heeft gesleght : Iae . Doen heeft hem H. Le-
naerd met dese vraghen beginnen te vraemien : Wie
hem wijs ghemaeckt ende geleert hadde / de Schrif-
ture van bepde de Testamenten te ontfanghen veur
het woordt Godts ? van waer dat hy de Schrifture
ontfan-

ontfangē hadde: en wat argument dat hy daer van
soude connen by-brengē: met dierghelycke vraghen
dwonigh hem oock de Gardiaen/vraghende: oft hy
het Euangelium ontfingh: vā waer hy dat ontfan-
gē hadde: van wat meesters hy geleert hadde dat dit
van S. Mattheus/dat van S. Jan beschreue was?
Maer Andries want hy soo bot niet en was oft hy en
mercte wel waer dese dingē henē liepen/ en heeft op
dese vraghen geens-sins willen andtwoorden/ al-soo
dat Jan van Duuenvordt levde: Wel Andries/ hoe
comt dat ghy hier-op niet en andtwoordt? Wetet
ghy niet van wien dat ghy ontfanghen hebt het
Euangelium Christi? Sprekt dan. Doen seyde
Andries: Dese verlepders en weten niet dan hunne
sophisterijen inde disputatie by te branghen/ om
naer hunne ghewoonte de saecke te verdupsteren.
Want wie twijfelter van het woordt Godts? Maer
t'is wat anders dat sy veur hebben. Te weten daer-
op legghen sy toe/ dat sy ons souden doen belyden
dat hunne af-godt ende Antichrist de Paus van
Goomen ons het woordt Godts gheleuert heeft.
En merckt ghy hunne trekken ende bedrieghelyc-
heydt niet? Doen hebben de Catholijcken niet be-
hoorlycke stillighedt gheseght: Wy en connen
uyt de Schrifture niet ghedisputeren / ghelyck
ghy-lieden begheert hebt/ noch malcanderens re-
denen daer mede weder-legghen / het ten zij dat het
eerst veur sekere gehouden worde dat alle t'ghene in-
de boecken des ouden ende nieuwen Testaments
begrepen is / waerachtelijck zij de Goddelijcke
Schrifture ende het woordt Godts. Hier-en-tus-
schen d'andere die inden Saedt waren / siende dat
hunne predicāt inden eersten aen-baagh des strijds
openlyck in groot perijckel was / hebben de propo-
sten der Catholijcken beginnen te breken/ en hunne
ghe-

ghewoonelijcke pylen van maledictien teghen hen schietende hebben-se upt den Saede gheiaeght. Dat dese dingen al-soo als verhaelt is geschiedt zijn heeft de veur-syde Jan Duuenvoerde seluer verhaelt aan eenen Godt-vruchtighen man van den Wiel / van wien wyp t'selue naerder-handt ghehoort hebben.

C A P I T T E L X V .

Hoe de andere oock onder-vraeght zijn .

Maer in dese selue batalie was oock teghenwoerdigh een van Berghen op Zoom in Brabant ghebozen / al-waer in veur-leden tyden P. Hieronymus de Vicarius Gardiaen van t' Conuent was gheweest. Als dan P. Hieronymus inden Saedt wierdt ghepresenteert om van sijn ghelocue andtwoord te gheuen / heeft hem dese ghevraeght : En heb ick v niet som-tydts te Berghen ghesien ? Iae ghp / sepde Hieronimus / hem kennende . Doen vraeghde die van Berghen : En is uwe naem niet Hieronimus ? Iae t / sepde hp ende ick ben de selue daer ghyp naer vraeght . Want dese van Berghen hadde veur dese vraghe verclaert dat hp van eenen Hieronimus upt sijn stadt veriaeght was . Ende dit en heeft de selue Hieronimus niet willen ontkennen / hoe wel dat hem daer van groot perijckel stondt te verwachten . Iae oock met andere woorden belede hp openlyck ende vrymoedelyck wie hp was / ende wat sijn ghelooune was d'welck hp inder herten droegh ende met de monde bekende / daer de Schrijuer eerstelijck op-schreue al dat hp sepde . Oock zyn daer voordt-ghebraght de twee Religieusen vande Orden van Premonstrept / de welche ghebraght zynde aen-gaende het Sacrament des lichaems ende bloeds ons Heerin /

¶

hebben